

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

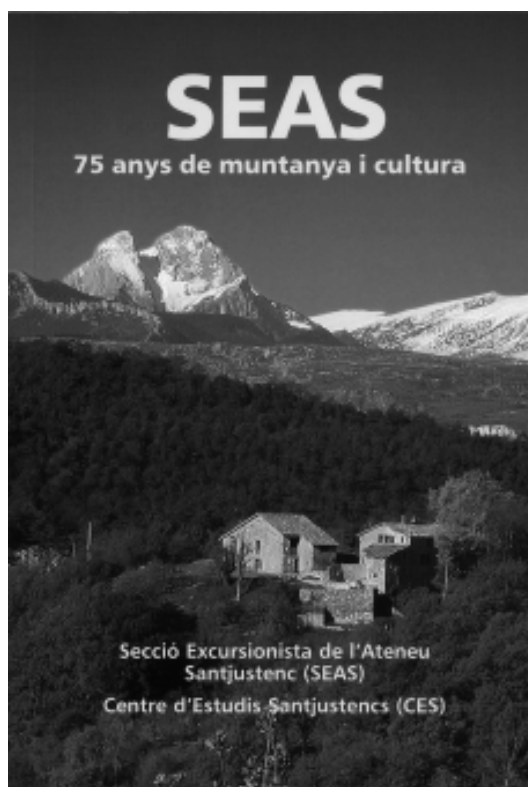
SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*Portada del llibre «SEAS, 75 anys
de muntanya i cultura» editat pel
Centre d'Estudis Santjustencs, el
qual recull la història d'aquests
setanta-cinc anys d'existència
de la nostra Secció.*

Núm. 282
Maig
juny
2009

CALENDARI

1 al 3 maig — Excursió d'alta muntanya a la Mesa de los Tres Reyes (Pirineu navarrès).

10 maig — XXXV Marxa de Regularitat a Collserola.

15 maig — Conferència «SEAS, muntanya i cultura» per Daniel Cardona.

17 maig — Excursió a la serra de Busa (Solsonès).

24 maig — Excursió matinal a Montserrat (Bages) amb sortida a les 7 h.

29 al 31 maig — Excursió d'alta muntanya a Panticosa (Pirineu aragonès).

6 juny — Excursió de cloenda de les matinals a Valldarques (Alt Urgell) amb sortida de tot el dia. Cal inscripció.

7 juny — Excursió al Roc de Madres (Capcir) amb sortida del Parador a les 6 h.

13 i 14 juny — Cap de setmana a l'alberg del Pic de l'Àliga de Núria (Ripollès) per celebrar el 75è aniversari.

21 juny — Excursió de cloenda del cicle a Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà).

19 al 26 juny — El dia 19 inauguració d'una exposició sobre la Flama del Canigó que estarà oberta a la Sala Piquet de l'Ateneu fins al 26 de juny, i el dia 23 participació en el trasllat de la Flama a Sant Just.

27 i 28 juny — Sortida de Veterans.

4 juliol — Sopar de Lluna Plena.

11 i 12 juliol — Excursió preparatòria per al Perú a Ulldeter (Ripollès).

25 i 26 juliol — Excursió preparatòria per al Perú a Certascan (Pallars Sobirà).

7 al 26 agost — Caminada al Perú fent el Cañón del Colca i el Camí de l'Inca a més d'altres excursions turístiques.

5 i 6 setembre — Fer 75 cims durant el cap de setmana.

Informació: les conferències tenen lloc els divendres a 2/4 de 9 del vespre al local de la SEAS si no s'especifica explícitament les excursions tenen la seva sortida des del Parador a les 7 del matí i les matinals surten des de la plaça Verdager a l'hora indicada. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

LA HISTÒRIA EN UN LLIBRE, UN DOCUMENTAL I UNA EXPOSICIÓ

El balanç d'activitats realitzades amb motiu del 75è aniversari haurà estat força satisfactori quan sigui l'hora de fer memòria, però un dels projectes que aconseguiran una projecció més enllà de la temporal, cenyida al 2009, serà l'edició del llibre *SEAS, 75 anys de muntanya i cultura*.

Un llibre que ha estat editat pel Centre d'Estudis Santjustencs com a volum XV (monogràfic) de les seves edicions —la majoria de les quals són miscel·lànies—, i que ha representat el treball de més de dos anys dels seus autors a través d'investigacions documentals i d'entrevistes personals. Els companys Antoni Anguera, Joaquim Carbonell, Daniel Cardona, Jordi Gironès, Rafel Malaret, Juli Ochoa i Francesc Riera, i la col·laboració de Maria Claustre Cardona en tasques documentals i de Jordi Amigó com a assessor històric, han fet possible que puguem disposar d'un acurat recull de fets que conformen la nostra pròpia història i ajuden a comprendre millor tot allò que entre tots hem pogut aportar a la vida cultural i esportiva del nostre poble i a cadascun dels 1.185 socis que durant tots aquests anys han format part de la SEAS.

Junt amb aquest llibre s'encarta el documental *Històries de la SEAS* que recull opinions i imatges de companys de la Secció, el qual pretén complementar el llibre a través d'una visió àgil i desimbolta a partir del nostre butlletí, la nostra valuosa eina informativa que pren importància en aquests casos (llibre i documental). Pere Font i Lluís Ramban són qui l'han fet possible amb la col·laboració de Joan González de Paralel 40.

I com a un altre esdeveniment destacat relacionat amb la nostra història, hem cregut necessari mostrar al poble de Sant Just el que hem estat fent durant aquests setanta-cinc anys a través d'una exposició que hem titulat «75 anys de la SEAS». En ella hem recollit una bona munió de documents, fotografies i material relacionat amb la nostra història: documents sobre els fets més destacables, com és el cas de les actes de constitució de les diferents èpoques; nombroses fotografies, des de les dels primers anys fins a les més actuals en què els protagonistes són els diferents companys i el material que hem utilitzat durant cadascun dels períodes en què es pot veure la important evolució que ha anat tenint durant aquests anys.

Tres motius per recordar la nostra història i sentir-nos orgullosos de tot el que hem fet i esperem poder fer.

VIA: 75 ANIVERSARI**Joan Portes**

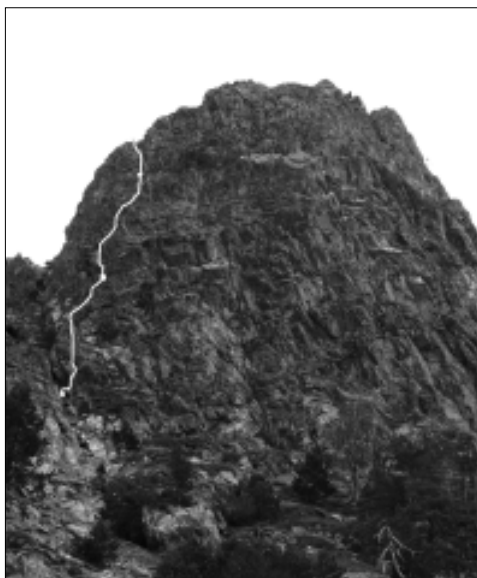
M'agradaria fer un comentari als socis de la SEAS sobre una paret situada al Pirineu de la Catalunya Nord, el nom de la qual és Punta SEAS, on hem obert una primera via d'escalada amb el nom de «75 aniversari», precisament com a homenatge als 75 anys de vida que es compleixen aquest any 2009 i que han fet possible els seus socis. Així, doncs, felicitats a tots i a totes i per molts anys.

Aquesta roca d'uns 100 metres d'altura, està ubicada en una tran-

quil·la i bonica vall del Pirineu, i precisament perquè és un lloc tranquil i poc freqüentat hem tingut l'oportunitat de poder batejar aquesta roca amb el nom de la SEAS. Per altra banda, les seves característiques ens han semblat idònies perquè, i això per mi era de molta importància, tot aquell soci de la SEAS que ho desitgi podrà pujar-la pel fet que tant es pot escalar per la seva via com per la canal de l'esquerra, i fins i tot caminant tranquil·lament per la canal de la dreta o anar ascendint pausadament, voltant-la i salvant les petites muralles de roca per la seva esquerra en una tranquil·la i agradable excursió.

Visió de la Punta SEAS des del Pla dels Bocs. Fotografia de Joan Portes

Via d'escalada. Fotografia de Joan Portes

Així doncs animo a tots els socis de la SEAS a provar i a conèixer la seva petita muntanya.

Característiques de la via

1a ascensió : feta al juliol de 2007 per Joan Portes i José Trezene

Dificultat: IV +

Material: friends i bicons

Equipament: 1 parabol a les reunions

Accés en cotxe

De Barcelona a Puigcerdà, seguim fins a Mont-Lluís, direcció Prades, i abans d'arribar a Fontpedrosa prenem la desviació a la dreta per una

petita pista forestal asfaltada en direcció al poble de Prats de Balaguer. Una vegada situats al poble, el creuem i continuem per una pista sense asfaltar, sempre a la dreta, fins a l'aparcament situat al seu final on hi ha una barrera que prohibeix la circulació de vehicles. En aquest lloc aparcuem el vehicle. Cal dir que la pista és bona per a tot tipus de vehicle.

Aproximació

Des de l'aparcament, prenem el camí en direcció al refugi pastoral de l'Orri (1.810 m) seguint el GR-10. Des del refugi seguim pujant pel corriol que baixa al riu per un pont de ciment i després seguim per l'esquerra per un altre corriol evident que puja pel cantó dret del riu, sempre prenent com a referència el pic Rodó visible a l'esquerra des d'abans del refugi.

Quan arribem a l'altura del pic Rodó, i en una esplanada del terreny on el riu es fa estret, just a la dreta i enfront, tenim la Punta SEAS. Pugem pel prat en direcció a la canal de l'esquerra de la roca i quan som a la mateixa canal, a uns 15 metres i amb algun pas de tercer, arribem just a l'inici de la via.

Desnivell: 1.626 – 2.293 metres

Temps: 35 minuts fins al refugi i 1.30 hores des del refugi fins al peu de la via.

Descripció

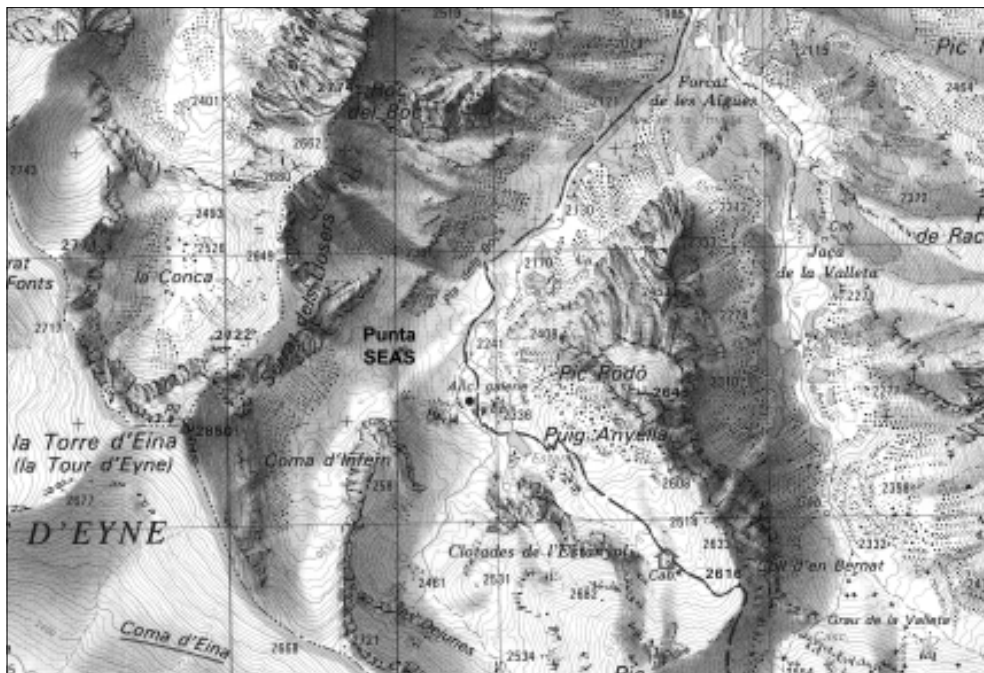
Inici de la via amb el nom marcat en color vermell, 1r llarg de 30 metres III+, parabol de reunió a l'inici del 2n llarg de 45 metres, sortida de la reunió per placa diedre pas delicat IV+, seguim amb tendència a la dreta fins a situar-nos sota de la placa final de color verdós. Reunió amb un parabol, 3r llarg sortida de la reunió buscant la placa final de IV de 10 metres: quan estigui superada la placa, s'acaben les dificultats i caminant pel prat es va

a buscar un arbre que hi ha a 15 metres de la placa final on instal·lem la reunió.

Descens

Caminant per la canal de la dreta de la Punta.

Observacions: possibilitat de passar la nit a Prats de Balaguer a l'alberg de la Caranca Tel. 04 68-97-10-84, tancat de l'1/11 al 20/12. Preu aproximat de 28 euros dormir i esmorzar.

Mapa de l'IGN francès amb la Punta SEAS senyalitzada a la zona on es troba.

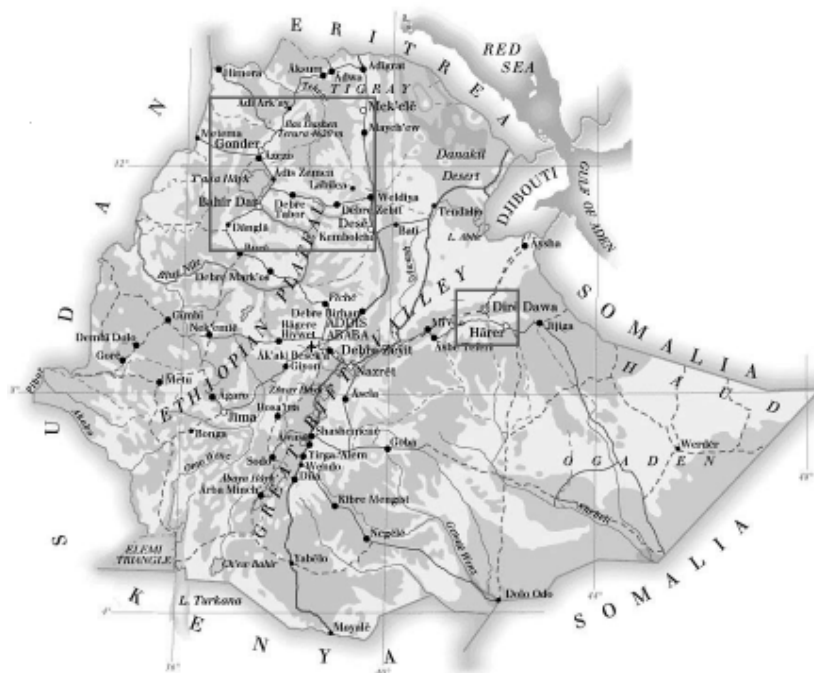
A 3.000 METRES AL CORN D'ÀFRICA

Edurne Fernández de Gamarra

Dimarts a la nit vam sopar *fish goulash* al Blue Nile Hotel a Gondar. És una de les múltiples formes de menjar tilàpia a Etiòpia, sempre acompanyada d'*injera*, la pasta feta a partir del cereal *teff* que constitueix la base dels menjars en aquest país africà. Mentre degustàvem el peix amb una cervesa Saint George anàvem imaginant com seria el paisatge del dia següent, l'escenari de les muntanyes Simien.

Aquesta era la tercera parada en un viatge de 15 dies per Etiòpia, un país amb identitat pròpia i un orgull històric i cultural únic en el continent negre. És una terra amb una màscara de fam i pobresa que amaga una riquesa de diversitat humana i natural, un patrimoni digne de ser conegut.

Després de sentir el soroll i la vida de la capital, una ciutat dinàmica, nucli diplomàtic d'aquesta regió del món, vam anar a Bahir Dar, a la vora del Llac Tana. Des d'allí vam fer una excursió a Tis Isat, les cascades per les quals cau el Nil Blau poc després de començar el seu

Tis Isat, les cascades del Nil Blau. Les fotografies són de l'autora.

gran viatge, encara molt lluny del seu destí final. Vam dedicar un altre dia a recórrer el llac i viatjar en el temps per descobrir les curiositats que guarden els monestirs ortodoxes de les illes. Però aquest viatge tampoc no va ser gaire difícil, ja que la primera cosa que es perd en aterrar a Etiòpia és la dimensió del temps... aquí els mesos es compten amb un altre calendari, i ara estem a Hedar (tercer mes) del 2001. Encara manquen 10 mesos més per arribar a Meskerem, la festa de l'any nou, que coincideix amb l'11 de setembre del calendari gregorià.

Des de Bahir Dar vam vorejar el llac per arribar a Gonder, una ciutat amb castells del segle XVII. Vam tenir la sort de visitar el recinte imperial sols, i vam poder jugar a ésser prínceps i princeses medievals dels contes que ens contaven de petits, canviant el color de la pell dels protagonistes. I una estona més tard allí sopàvem tilàpia amb *injera*...

Dimecres, de bon matí, vam sortir cap a Denbark. Allí es troben les oficines generals del Parc de les muntanyes Simiens, on abans de començar la marxa cal fer el tràmits corresponents, com pagar les tarifes d'entrada i contractar un *scout*. L'*scout* és un personatge curiós, un home d'edat indeterminada equipat amb una escopeta de caça que ens va seguir durant els dos dies que vam passar passejant per les crestes de les Simien. És obligatori anar acompanyat de la seva mirada tranquil·la, del seu caminar cautelós, que compleixen la funció de protegir el *farangi* (home blanc) que decideix explorar les muntanyes del nord (en amàric, la llengua oficial a Etiòpia, *Simien* vol dir nord).

Allí vam deixar les nostres cares de sorpresa i els nostres sospirs en veure el paisatge que teníem sota els peus. Vam caminar per la vora dels penyals, amb la sensació de sobrevolar els pics de les muntanyes veïnes. Vam tenir la companyia dels *gelada baboons* en alguns dels altiplans, que continuaven la seva rutina d'una tarda de novembre a 3.000 metres d'altitud. Per completar aquesta festa de sentits (la vista d'aquest escenari, el tacte de l'aire fred, el soroll dels simis, l'olor de la muntanya), vam menjar unes samoses farcides de lleties rodejats de pics, una combinació perfecta de grates sensacions.

Església de Bet Giorgis a Lalibela.

Un dels atractius de les muntanyes Simien és veure de prop els *gelada baboons*, animals originaris d'aquestes terres i ben acostumats a continuar amb les seves activitats quotidianes encara que hi hagi al costat una dotzena de muntanyencs sorpresos per l'escena. Després de veure'ls vam arribar al refugi on pernoctaríem. Hi havia lloc per cuinar i un mirador amb un banc que invitava a la reflexió. Quan la llum del sol s'amagava, l'*scout* ens va portar troncs per encendre el foc que ens acompanyaria tota la nit. La imatge i el soroll del foc sempre és atractiu, i encara més si s'ob-

serva sota un cel ple d'estels en aquestes latituds.

El matí de dijous ens vam llevar abans que el sol, i l'impacte de l'aire fred al rostre ens va recordar on érem. L'esmorzar va consistir en plàtans i galetes amb la vista d'una cascada interminable. L'aigua queia pel costat quasi pla de la muntanya que teníem al davant, i des de l'altura en la qual érem només podíem imaginar que uns quants metres més avall arribaria el sol.

Vam tornar a Denbark amb la sensació d'haver estat passejant per un món intermedi entre la terra i el cel. Gràcies a unes saboroses *tibs* (una altra menja etiop) vam recuperar

forces i ens vam adonar que érem a Etiòpia i que les nostres motxilles encara tenien un llarg recorregut per davant.

Un altre vol ens va portar a Lalibela. La distància des de Gonder no és gaire gran, però l'orografia del terreny converteix el trajecte en un viatge de més de 24 hores. Vam sobrevolar els territoris dels simis i vam arribar a un poble espectacular. A Lalibela es troba un conjunt d'esglésies del segle XI amb una construcció única, escenari encara d'oficis ortodoxes en els quals la combinació del color blanc de les teles amb el taronja de les roques i la pell obscura dels protagonistes es converteix en un plaer per a la vista.

La penúltima parada del viatge la vam fer a Harar, una ciutat blanca i lluminosa situada a l'est del país. Es tracta d'un nucli musulmà amb carrerons que amaguen una vida misteriosa, i on el pols i els raigs del sol estan sempre presents. Allí vam tenir la sort de dormir en una casa hararí, amb una decoració fruit de molts anys de tradició.

Les postres d'aquesta degustació etiop les vam trobar a Gambo, un poblat situat a 300 quilòmetres al sud d'Addis Abeba, molt a prop de Shashemane, la capital dels rastafaris. Allí es troba una antiga leproseria convertida avui en Hospital General, on la Fundació El Alto desenvolupa des de 2005 el projecte de «Remodelació i dotació del Servei

Cascades de Simien Mountains.

de Farmàcia». Aquest va ser sens dubte el millor trajecte, en el qual les lleis de les dimensions i els espais tenen un altre sentit, i cinc viatgers amb cinc motxilles sempre troben un lloc en un autobús atrotinat que cobra força amb cada clot de la pista forestal que arriba fins a Gambo.

Allí ens esperaven els nostres amics, preparant-nos un *doro-wat* i una cerimònia del cafè, la millor forma de donar la benvinguda i complimentar els hostes. Va ser el millor regal per deixar-nos un record meravellós dels dies que vam gaudir descobrint alguns racons del corn de l'Àfrica.

LA RESCLOSA DE CAN BUSQUETS

Josep Maria Rius Jimeno

La serra de Collserola, des dels temps dels romans, ha proveït d'aigua tots els pobles i masos que en el transcurs del temps s'han establert als voltants de la serra. L'agricultura i la ramaderia van comportar l'acció de la mà de l'home construint mines, rescloses i basses de rec per canalitzar l'aigua fins als camps de conreu. Un dels factors més decisius a l'hora d'aprofitar l'aigua va ser construir canals per regar camps de conreu, alimentar el bestiar, omplir basses de rec, moure les rodes dels molins ...

La resclosa de can Busquets és un bon exemple de com fa cent anys la pagesia aprofitava el curs fluvial de les aigües que provenien del torrent. Tots aquests sistemes de regadius van començar a desaparèixer perquè la industrialització, entre altres factors, varen conduir a l'abandonament de l'ús de basses, les rescloses i moltes fonts.

La font del Bon Pastor i la seva resclosa estan situades a la capçalera del torrent de les Tres Serres dins de la propietat de can Busquets, a la zona de la Floresta i en el terme municipal de Sant Cugat.

L'any 2006, i a mitjan abril, vaig començar les tasques de recuperació

L'autor a la resclosa. Fotografia feta per ell al mes de juliol de 2006.

de la resclosa de can Busquets. La resclosa oferia aleshores un aspecte lamentable; la vegetació i una gran quantitat de sediments, acumulats en el transcurs del temps sobre la resclosa, impediéu veure-la en el seu estat original. Apart de la resclosa i de la font del Bon Pastor, també hi podeu trobar una petita placeta al mig de la qual s'aixeca una majestuosa alzina. Calia fer una bona desbrossada de tot el conjunt de la resclosa, i també vaig aprofitar per desbrossar la vegetació que envoltava l'alzina, perquè era un bon lloc on dipositar tota la terra i roques que havia de treure de dins de la resclosa. La feina de desbrossar s'havia acabat, i ara començava la feina més dura, i mai no m'hagués imaginat que fos una feina tan lenta i feixuga.

Vaig marcar un perímetre des de dins el mur de la resclosa vers el

La resclosa el 17 de gener de 2009. Foto de l'autor.

torrent, d'uns dos metres i mig quadrats. Era evident que no podia assolir les mides originals, però amb el metre i escaig de profunditat ja va ser suficient per la quantitat de terra que calia treure. La vaig dipositar als voltants de l'alzina, i més tard es convertiria en una petita placeta; de fet, els bancs de pedra que hi vaig posar varen sortir de dins de la resclosa i la majoria dels tions de fusta eren de can Calopa de Dalt. Gairebé vaig tardar uns quatre mesos

per enllestir la feina, enrere quedaven molts caps de setmana patint les fortes calors de l'estiu, les picades del temible mosquit tigre i els excursionistes que s'apropaven a veure què era el que s'estava fent, i em deien que amb les poques pluges mai s'ompliria. Molts altres em van mostrar el seu suport i em van animar a continuar. De fet, la resclosa no es va començar a omplir fins a mitjan maig de l'any 2007. Quin goig que feia, la resclosa tornava a estar plena d'aigua. Era evident que al mur acabarien apareixent fuites, però ja anava bé que hi hagués un mínim de fuites que alimentés el torrent.

D'ençà de la recuperació de la resclosa, l'aigua brolla sense parar donant vida a insectes i vertebrats com el teixó o l'eriçó. Durant tot l'any, a la font del Bon Pastor els ocells, com ara el pit-roig, el pinsà, el rossinyol o d'altres que passen l'hivern als boscos del torrent de la Rierada, tornen a beure aigua tal com feien fa un segle a la resclosa de can Busquets.

MEMÒRIES DE LA WEB

Jordi Farràs Xarles

En el darrer Sopar de Motxilla em va fer una gran il·lusió el reconeixement per part de la Junta, que en definitiva representa la Secció, d'una placa en agraïment per la confecció de la pàgina web de la SEAS i pels anys que he tingut cura del seu manteniment.

En aquest moment em va venir a la memòria com vaig començar amb la informàtica i com m'hi vaig enganxar, i va ser de retruc que va venir l'inici del nostre web. Corrien els anys del 1987 al 1990 en què vam comprar el primer PC —un Amstrad amb disquetera de cinc i quart—; semblava mentida el que feia aquella màquina amb una pantalla negra i petita. Vaig comprar per un dineral un disc dur amb targeta de 20 megues!!!, tot un luxe. En un concurs de la Unió de Botiguers (UBIC) em va tocar un altre Amstrad i, com que havia de tenir-ne un de més potent, vaig vendre els dos i vaig comprar un Tulip, quina meravella, i aleshores encara no hi havia el famós Windows; això sí vaig haver d'aprendre tots els MSDOS del moment.

En aquells temps estava subscrit a una revista que es deia *Amstrad*, la qual després va passar a ser l'actual *PCActual*, la qual fins fa poc encara

rebia. Va ser mitjançant aquesta revista que em van regalar un mòdem. No existia encara Internet, però ens podíem comunicar mitjançant un programa de la revista. Imagineu-vos el mòdem, eren uns fils que els havia de connectar sense saber com, però ho aconseguia i de seguida vaig intentar connectar-me a Madrid amb el soroll corresponent, silencios, pendent de la pantalla, i de cop flash! connectat a Madrid, quina proesa, crido els meus fills que eren petits i els ho ensenyo, era com parlar amb el messenger actual. Això va durar fins que va aparèixer Internet i al voltant de 1996 ja tenia proveïdor d'Internet: es deia GIO.

El cuc era més gran i de seguida vaig aprendre a fer pàgines web amb htm i a penjar-les. Ara és molt fàcil de dir, però sense ningú que t'ho expliqui, aprendre a base de moltes hores era aleshores complicat, però vaig aconseguir penjar a la xarxa un web al qual li vaig posar el títol de *La Penya del Moro* —com la revista actual del Centre d'Estudis Santjustencs— amb una fotografia de la Penya del Moro, però l'havia d'omplir i què hi posaria? Que difícil era. Vaig posar informació de la botiga de flors, coses de Sant Just i la programació de les sortides de la SEAS amb la corresponent informació, és així com va començar el web, i l'any 1997 ja existia la pàgina web <http://gio.es/loreto/seas/>.

Aquesta adreça va durar fins l'any 2001 en què ja vaig tenir domini propi i llavors ja vaig anar posant els webs de la SEAS, del Cor Lo Pom de flors, dels Geganters, de la Unió de Botiguers i alguna altra. Sé que hi va haver posteriorment algunes crítiques sobre el perquè els web penjaven del domini florsloreto.com, però en aquells temps els dominis no es regalaven, els preus eren elevats, i actualment l'Ajuntament ja ha creat el santjust.org, el punt cat i el punt com. Quan vaig demanar el domini propi, sobre Sant Just encara no n'hi havia i el Santjust estava lliure, però no vaig voler agafar-lo, tot i que en la compra i venda de dominis hi ha qui es va posar les botes en aquells temps. Fins i tot volia comprar el domini SEAS, però com que vol dir *mar* en anglès tots els dominis estaven agafats, per aquest motiu vam continuar amb el domini que teníem. Posteriorment m'ajudava en Jordi Gironès fins que vàrem fer el canvi definitiu al domini de Santjust.org.

Com podeu veure, encara que em falli una mica la memòria, han estat uns anys en què, malgrat

algunes vicissituds, el web antic de la SEAS encara es pot trobar en alguns webs que fa temps que vaig trobar en els quals hi ha informació sobre la història de la xarxa, i es trobava entre els primers webs juntament amb Yahoo.

Malauradament crec que no tinc cap còpia d'aquells webs, però si visiteu la següent adreça podreu veure una pàgina des de l'any 1998 fins a l'any 2001 i encara que no hi surtin imatges és curiós que encara es conservin.

A la mateixa pàgina web hi podreu trobar els següents anys sota el domini florsloreto.com/seas/. És molt curiós de trobar-les per la qual cosa us apunto, al final de l'escrit, l'adreça corresponent abans que desaparegui.

Esperant que aquest petit escrit quedi com un record, torno a donar les gràcies a tota la gent de la Secció i els animo a col·laborar i participar, durant aquest any 2009 (any del 75è Aniversari), en una Secció que té molta empenta i ganes de continuar.

Com deia el nostre fundador Pere Pruna Gascon: A fer gran la SEAS i endavant!!!

http://web.archive.org/web/*/http://gio.es/loreto/seas/

ACTE INAUGURAL DEL 75è ANIVERSARI

Els interessats en aconseguir la gravació complerta de l'acte inaugural del 75è aniversari celebrat el 17 de gener de 2009 podeu posar-vos en contacte amb Lluís Ramban al telèfon 93 371 32 46

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 2 de març de 2009

— Altes: Víctor Romero Rico (1025) i Lourdes Ayxendri Gaidal (1026), i cap baixa.

— Es revisen temes d'ordre econòmic relacionats amb despeses derivades del 75è aniversari com el cost del llibre i dels dos documentals, i del cobrament dels rebuts amb les noves quotes aprovades (Soci Ateneu 12,00; protector 37,40; infantil 10,60; jubilat Ateneu 5,90 i jubilat protector 18,70 euros) a les que s'han afegit 10 euros de derrama per l'aniversari.

— La presentació sobre el «Pol Sud Sense Límits» considerem que va respondre molt bé a les expectatives creades amb una assistència de 260 persones, si bé menor de la prevista.

— S'ha acceptat participar en un altre programa de televisió, que ETV ens ha ofert, per parlar de l'aniversari. S'emetrà el 20 d'abril.

— Amb motiu de l'aniversari es decideix fer arribar a la tomba de Pere Pruna Gascon a Xile, un any després de la seva mort, una cinta de record amb l'escut de la SEAS.

— Davant les imminents eleccions es decideix donar el vot a la candidatura de Jordi Quera. El vot l'haurà d'emetre Josep Maria Marquès com a president de l'Ateneu.

ESPAI DEL 75è ANIVERSARI

Exposició «75 anys de la SEAS»

Del 16 d'abril al 10 de maig hi haurà al Cellar de Can Ginestar l'exposició «75 anys de la SEAS» amb documents, fotografies i material de muntanya.

Flama del Canigó

Amb motiu dels actes de la Flama del Canigó, enguany la SEAS hi participa de manera extraordinària i molt activa. Per aquest motiu demanem la col·laboració de tots els socis de la Secció:

- Portant la Flama corrent des de la plaça de Sant Jaume de Barcelona fins a Sant Just.

- Fent els relleus corrent, d'uns 300 metres per la vila de Sant Just.

- Duent el cotxe per acompanyar la caravana de la Flama des d'Esplugues.

- Anant amb bicicleta per acompanyar la caravana.

Els interessats poseu-vos en contacte amb el Pep Gil (tel 93 371 91 85) o l'Albert Cortès (93 372 67 63).

Cava de l'aniversari

Hem de fer del cava del 75è aniversari el cava de tot l'any 2009. El podeu comprar al local cada dimarts de 20 a 21 h o als telèfons 93 371 91 85 o 93 372 67 63.

Butlletí de la SEAS. Any 43, núm. 282

Taula de redacció: Daniel Cardona, Isidor Cònsul, Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: portada del llibre «SEAS, 75 anys de muntanya i cultura»	
Calendari	800
Editorial: la història d'un llibre, un documental i una exposició	801
Via «75 aniversari», per Joan Portes	802
A 3.000 metres al corn d'Àfrica, per Edurne Fernández de Gamarra	805
La resclosa de can Busquets, per Josep Maria Rius Jimeno	809
Memòries de la web, per Jordi Farràs	811
Informació de la Secció i espai del 75è aniversari	813

Des del 16 d'abril fins al 10 de maig de 2009 ha estat instal·lada al Cellar de Can Ginestar l'exposició "75 anys de la SEAS". La mostra ha estat constituïda per documents, fotografies i material de muntanya relacionats amb la nostra història com a entitat excursionista. Fotografia de Lluís Ramban.